

MIHĂILEANU, COSTACHE

Actor, director de teatru

N. 1808, București - m. sept. 1855, București

Numele de stare civilă: Costache Mihalache.

Studii: Colegiul *Sf. Sava* și a făcut studii de artă dramatică.

A fost profesor de gramatică românească la Școala Filarmonică și la pensionul *Vaillant*. A debutat ca actor în primul spectacol al Școlii Filarmonice la 23 august 1834 cu rolul **Omar** din tragedia *Mahomet sau Fanatismul* de Voltaire. În 1845 se alătură trupei de actori diletanți a lui Costache Caragiale, colaboratorul și mentorul său ale cărui idealuri revoluționare le împărtășește, și îl însoțește pe acesta în refugiul său la Craiova, în 1848. Aici cei doi, Costache Mihăileanu și Costache Caragiale, realizează prima trupă profesionistă de teatru a Băniei, inaugurând la 29 iunie 1850 Teatrul Național din Craiova. Între anii 1851-1853 Costache Mihăileanu rămâne singur la conducerea acestui nou teatru, remarcându-se ca un foarte bun întreprinzător și organizator teatral.

Programa Direcțiunii Teatrului Național din Craiova pentru stagiunea 1851-1852, semnată de directorul Costache Mihăileanu, dovedește un conducător de vocație și de o remarcabilă cultură. Ea cuprinde 36 de titluri de piese: drame la modă (*Familia de Moronval* a lui Charles Lafont, un succes parizian din 1834; *Antoni* de Dumas-tatăl), vechi tragedii (*Oreste*, *Saul*, *Alzira*), comedii de Molière (*Doctor fără voie*, *Avarul*), comedii de Alecsandri (*Cei doi morți vii*, *Iorgu de la Sadagura*), vodeviluri (*Nunta țărănească* de Alecsandri, *Muza de la Burdujeni* și *Carantina* de C. Negruzzi), alte titluri ale unor autori locali: comedia *O moștenire*, vodevilurile *O căsătorie* și *Urmarea căsătoriei* de T. Strâmbeanu, *Logofătul satului*, *Radu Calomfirescu* de I. Dumitrescu.

Actorul-director înnobilează și el cu măiestria lui artistică multe din piesele repertoriului pe care-l semnează: *Mahomet* de Voltaire, *Avarul* de Molière, *Saul* de Alfieri, *Muza de la Burdujeni*, *Baba Hârca* și *Moartea lui Mihai Viteazu* de Constantin Z. Haleplin, aceasta din urmă fiind prima piesă românească istorică jucată la teatrul din Craiova, ș.a.

În 1853, Costache Mihăileanu se întoarce la București, la chemarea lui Millo și Pascaly, pentru a putea juca în sala Bossel, apoi i se alătură lui Caragiale la Teatrul cel Mare. Pe când își

pregătea intrarea în piesa *Nelegiuitul* moare subit la 47 de ani, în urma unui atac de febră tifoidă.